

A l'illa hom ha descobert un fil
del senyor.
—Aquesta feieteta potser en farà
un gran mèrit.

MUSSOLINI I CATALUNYA

En el nostre col·lega "El Noticiero Universal", ha publicat el seu redactor senyor Sarañana una relació d'una conversa tinguda recentment amb Mussolini. El cap del Govern italià no volgué fer declaracions. Advertí al periodista espanyol que ell no es deixaria fer intervius. De totes maneres, el diàleg tingué un considerable interès per a Catalunya. En realitat, l'única cosa de què Mussolini parlà en la conversa és de l'anomenat problema català. I com que les paraules del "Duce" contenen totes polítiques i parers concrets, ens permetem de comentar-les en aquest lloc.

Ens cal començar agraïnt a Mussolini la bona qualificació que atorgà a alguns diaris de Barcelona, entre els quals posa LA PUBLICITAT. Precisament la part sucosa de les seves declaracions foren motivades, segons ens conta el Sr. Sarañana, per la pregunta de Mussolini sobre el caràcter del nostre diari. "Quin caràcter té LA PUBLICITAT?", interrogà Mussolini. I després d'haver-li contestat el redactor de "El Noticiero Universal" i d'haver escoltat Mussolini la resposta "amb extrema atenció" (paraules textuales del col·lega), féu noves preguntes sobre la importància, la finalitat i el possible esdevenidor del moviment català. I el periodista adverteix que Mussolini seguí també la resposta "amb gran interès" i que es quedà un moment pensiu. Aleshores, trencant el silenci, parlà una mica llargament d'alguns problemes nacionals i internacionals que ell creu anàlegs, exposant opinions que, en el camp de les idees i en el dels fets, són desfavorables a determinades tendències catalanes. Les darreres paraules de Mussolini foren d'elogi per a Barcelona, "ciutat de primer ordre i que té una situació tan envejable".

No podem entrar en l'examen i menys en el comentari de les idees i de les apreciacions històriques emeses pel cap del Govern italià. El règim actual de la Premsa, al nostre país, és diferent del règim de la Premsa italiana, a despit de les últimes disposicions del Govern de Roma sobre els periòdics. De totes maneres, direm que ens ha fet estrany l'afirmació de Mussolini segons la qual, en un terme més o menys llarg, tots els petits Estats que han nascut per efecte de la gran guerra desapareixeran, i que, en canvi, Austria, "pel seu natural descabellament", per les riqueses que atresora, per la seva extraordinària activitat industrial i mercantil, tornarà a ésser un poble gran que absorirà els petits d'avui, que són els veïns. Tot això són coses que s'han de veure. Es que el periodista espanyol no ha interpretat prou bé, en aquest punt, les paraules de Mussolini? En tot cas, no deu creure aquest gaire propera la desaparició dels Estats nous que són veïns d'Austria, quan no fa gaire que ha signat amb ells tractats de comerç, d'amistat i d'aliança.

No és d'ara que Mussolini sent un accentuat interès per les roses de Catalunya i una gran curiositat pel cas del nostre poble. En altres ocasions ha demanat reports i dades. Encara que sigui per arribar a conclusions desfavorables a determinats aspectes del moviment català, cal agraïr aquesta actitud de Mussolini. A les nostres planes han estat combatuts insistentment, fins a l'últim, el feixisme i la gestió governamental del "Duce". Però la mateixa altitud moral que posem nosaltres en la defensa de les pròpies conviccions, la posem en el judici de les idees i dels actes dels altres, àdhuc quan les paraules surten brunzents de la nostra ploma.

La Política

MUSSOLINI I CATALUNYA

El redactor de El Noticiero Universal, senyor Sarañana, ha celebrat a l'últim un interès amb Mussolini, de la qual creiem interessant traduir-ne de següent parafràsis.

—Ment-li preguntant el viuen si considerava Espanya, l'interès es desmoronava.

—No obstant he vist moltes fotografies que m'han causat cavallot i interès; i no he conegut en fer cap de les moltes que he vist.

—Ment-li preguntant el viuen si considerava Espanya, l'interès es desmoronava.

—No obstant he vist moltes fotografies que m'han causat cavallot i interès; i no he conegut en fer cap de les moltes que he vist.

—Ment-li preguntant el viuen si considerava Espanya, l'interès es desmoronava.

—No obstant he vist moltes fotografies que m'han causat cavallot i interès; i no he conegut en fer cap de les moltes que he vist.

—Ment-li preguntant el viuen si considerava Espanya, l'interès es desmoronava.

—No obstant he vist moltes fotografies que m'han causat cavallot i interès; i no he conegut en fer cap de les moltes que he vist.

—Ment-li preguntant el viuen si considerava Espanya, l'interès es desmoronava.

—No obstant he vist moltes fotografies que m'han causat cavallot i interès; i no he conegut en fer cap de les moltes que he vist.

—Ment-li preguntant el viuen si considerava Espanya, l'interès es desmoronava.

La Política

MUSSOLINI I CATALUNYA

El redactor de El Noticiero Universal, senyor Sarañana, ha celebrat a l'últim un interès amb Mussolini, de la qual creiem interessant traduir-ne de següent parafràsis.

—Ment-li preguntant el viuen si considerava Espanya, l'interès es desmoronava.

—No obstant he vist moltes fotografies que m'han causat cavallot i interès; i no he conegut en fer cap de les moltes que he vist.

—Ment-li preguntant el viuen si considerava Espanya, l'interès es desmoronava.

—No obstant he vist moltes fotografies que m'han causat cavallot i interès; i no he conegut en fer cap de les moltes que he vist.

—Ment-li preguntant el viuen si considerava Espanya, l'interès es desmoronava.

—No obstant he vist moltes fotografies que m'han causat cavallot i interès; i no he conegut en fer cap de les moltes que he vist.

—Ment-li preguntant el viuen si considerava Espanya, l'interès es desmoronava.

—No obstant he vist moltes fotografies que m'han causat cavallot i interès; i no he conegut en fer cap de les moltes que he vist.

—Ment-li preguntant el viuen si considerava Espanya, l'interès es desmoronava.

—No obstant he vist moltes fotografies que m'han causat cavallot i interès; i no he conegut en fer cap de les moltes que he vist.

—Ment-li preguntant el viuen si considerava Espanya, l'interès es desmoronava.

VELLES NACIONS I NOUS ESTATS A TRAVÉS DE L'ESLOVÀQUIA ALLIBERADA

(DEL NOSTRE ENVIAT ESPECIAL)

Tatranska Lomnica, agost.

Si un dia l'Orient d'Europa s'arriba a tranquil·litzar, l'Eslovàquia tindrà la vida assegurada com a país de turisme; serà la Suïssa d'Orient. Una Suïssa amb llacs i muntanyes i fanticulars i cremalleres i hotels immensos i desconsoladors entre mig de la boira, però sense la insolència escenogràfica de la Suïssa d'occident. A l'Eslovàquia hi ha planes i valls d'una gran normalitat i les vaques veuen passar el tren amb innocència i meravellament. A Suïssa la majoria de les vaques són clapes per disposició del Consell Federal, i s'ajacen damunt la catifa dels prats, a honor del foraster, cinc minuts abans de passar el tren.

D'Ostràvia de Moràvia, on l'aire és brut i espès com a la conca del Ruhr i al "país negre" d'Anglaterra, hem vingut a un dels indrets més bons per a la salut i més anomenats de la muntanya eslovaca. Set hores de tren per la gran línia de Romania i una hora de tren local us porten de la plana industrial de Moràvia al cor de les Altes Tatras.

Al cap de poca estona de deixar Ostrava el tren s'atura a Tatin (en alemany Teschen), que fou la poma de la discòrdia, durant molt temps, entre Polònia i Txecoslovàquia. Tatin, ciutat entornada i bastida entre l'arbreda, porta a les entranyes un secret terrible. A les capes profundes de les terres que volten el turó de Tatin asseguren els geòlegs que hi ha amagada una reserva de vuit mil milions de tones de carbó. Polònia i Txecoslovàquia, germanes esclavalliberades el mateix dia i a la mateixa hora, no van tenir més remei que barallar-se per culpa d'aquesta riquesa, i la baralla, a certs moments, es va encreuar d'una manera alarmant.

Assegura la xarfordaria europea que quan més viu era el conflicte entre Varsòvia i Praga, Briand, amic sempre de les solucions oportunistes i transaccionals, va proposar, sense saber ben bé el que deia, que Tatin fos adjudicat a Txecoslovàquia i Teschen a Polònia, i aquesta proposició brillant i racional va acabar imposant-se, malgrat la seva impossibilitat aparent.

La ciutat de Teschen parlava avui a Polònia, però l'estació de Tatin està enclavada dintre del territori txecoslovac. Els geòlegs afirmen que la frontera actual reparteix amb gran lleialtat entre els dos països els vuit mil milions de tones de carbó, i garanteix tant a la indústria polonesa com a la txecoslovaca una reserva de combustible suficient per més de 250 anys.

Les relacions entre Polònia i Txecoslovàquia són cada dia més cordials. Prenguin-ne nota els senyors Góngol del Cerro i Gervasi Reparaz.

En sortir de Tatin, la línia del ferrocarril, abandonant la plana i esmunyint-se entre les serres baixes dels Cypals blancs, baixa fins a trobar l'Vag a Zilina. Paisatge d'heretons limitat com el de la Plana de França, però amb menys secrets, menys sensual i d'un verd més tendre i clar. A Zilina la línia trenca violentament a l'esquerra i per la vall del Vag, riu anant, travessa l'altiplà eslovac entre les Altes i les Baixes Tatras. Sense alaruns-hi, deixem a la dreta la vall de Sant Martí de Turcia, el pinot geogràfic i espiritual d'Eslovàquia. Els pobles i les viles esteses a la vora del riu tenen tots el mateix aire. Són clapes de cases baixes dominades per un o dos campanars de fusta. Quan es una ciutat d'uns muntanyers d'habitants com Sant Martí de Turcia, la clapa s'eixamola i s'allarga, i les cases semblen encara més aixafades. Durant mil anys d'opressió, l'Eslovàquia va viure sota un cel baix i dur. Però l'esperit de la raça fugia per la punta d'arulla dels campanars.

Porto un company de viatge eslovac, que em parla de les coses de la seva terra. Més que del present de llibertat, em parla, perquè ho li ha demanat, del passat de llibertat per la llibertat, de quan els eslovacs sofrien la dominació dels hongaresos... I la traïció dels altres

eslovacs. El tren s'enfila lentament per la vall, el sol, de color d'or fumal, s'amaga darrere la carena, i cada paraula del meu company és com una glopada d'esperança.

—Fa trenta anys — m'explica — un estranger de passada a l'Eslovàquia hauria pogut creure fàcilment que els hongaresos tenien raó d'assegurar que no hi havia problema eslovac. La consciència nacional estava atudida per un esclavatge de vuit segles, coronats per cinquanta anys d'opressió sense fre i sense seny, barrejada, com sempre, amb els mètodes més vils de corrupció i les formes més repugnants i groleres d'afalac a la vanitat personal.

Llevat de la parla, el poble ho havia perdut tot: la memòria, la terra, el dret i la força. No hi havia altres escoles eslovàques que les esglésies voluntàriament per alguns rectors i vicaris patriotes. Una gran part de la població estava condemnada a l'analfabetisme complet, perquè el nombre d'escoles de l'Estat era molt inferior, proporcionalment, al nombre d'habitants. Per altra banda les escoles hongareses eren agències de desnationalització, i hi havia pares que s'eslimaven més tenir els fills analfabets que desnationalitzats i espiritualment corromputs...

"No hi havia ni una Universitat ni una Escola Superior a l'Eslovàquia, i els eslovacs no tenien dret a crear i mantenir Universitats i Escoles Superiors amb llurs propis cabals. A Budapest estava centralitzat el monopoli de l'alta cultura i el jovent eslovac patia d'èsser patriota, barrejat el camí de les professions liberals. No és estrany, doncs, que la majoria dels intel·lectuals eslovacs fossin agents de la dominació magiar. Les portes de la Universitat no s'obrien sinó per a aquells que oferien garanties suficients de la seva futura traïció a la causa nacional eslovaca. Els industrials eren conformistes i enemics de tota agitació. Estaven convençuts que la dominació magiar havia de durar eternament i creien que el servilisme davant de Budapest era l'única política possible per a la defensa de llurs interessos.

"L'església catòlica havia perdut de mica en mica la seva eficàcia com a instrument de defensa nacional. El Vaticà no va sortir mai de la neutralitat, malgrat que el govern de Budapest, emparat pel de Viena, no parés d'intrigar a Roma ni un moment. Però quan les forces en conflicte són tan desiguals, la neutralitat no serveix de gran cosa per als febles. En esclatar la guerra, l'episcopat eslovac era en la seva totalitat hongarès o aliat dels hongaresos i els capellans patriotes eren vigilats i perseguits.

"No hi havia cap força política nacional eslovaca. Els escriptors, els poetes que conreen la llengua de la terra, els capellans catòlics i els ministres protestants que es mantenen independents i fidels a la causa de la pàtria, els grups d'abnegats i de fervents que a les ciutats i a les viles s'aplegaven al voltant de la bandera, eren esclats entre la indiferència i la impotència de la massa i l'acció d'una autoritat estrangera que complava amb la complexitat de tots els Estats Majors, intel·lectuals, espirituals, militars i econòmics. Al Parlament de Budapest els nacionalistes eslovacs no hi tenien ni un sol diputat. En l'entorn eslovac no sortia sinó un diari pobre i migurat, que cada dos per tres havia de plegar perquè la censura el suspensió o perquè mancaven els diners per tirar-lo endavant.

S'ha fet de mil i ens acostem al terme de la jornada. Hem deixat parlar el nostre company sense interrompre'l fins que el tren s'ha aturat a Tatranska Lomnica. A pen i a les fosques pugem de l'estació a l'hotel, bastit a mitja serralada. Jo vaig ple de pensaments, però el meu company reprèn la conversa.

—No hi ha cap nació opresa que hagi arribat tan avall com la nostra — diu — Nosaltres mateixos, els activistes de la renaixença nacional, arribem a dubtar, però ara sabem que els nostres dubtes no tenien fonament. El poble va sentir la llibertat des del primer moment i com més va, més la comprèn, més l'agraeix

i més l'estima. Els agents eslovacs de la dominació magiar estan ara a les ordres del nou Estat. Quan es té ànima de críat els canvis d'amo són una cosa sense importància.

Fa una fosca que hom no veu on posa els peus, i arribem a l'hotel com si haguéssim fet el camí amb els ulls embenats. L'endemà, al matí, en treure el cap a la finestra, tenim al davant nostre un paisatge de muntanya d'una grandesa i d'una serenor impressionants. Els contraforts de les Altes Tatras a primer terme, l'ampla vall del Vag amb cent campanars, i més enllà la línia grisa de les Baixes Tatras. Fa un dia clar i luent, de llum blava i aire fi, amb un horitzó llunyà i precís, obsessionant.

Mai em penso — cap català ha posat la mirada a l'horitzó amb tanta certitud com jo en aquest moment, recolzat a la finestra d'una cambra d'hotel de Tatranska Lomnica.

Eugeni Xammar

Diuen que venint, el cinquè article, BRATISLAVIA, O LA GLÒRIA DE LA FRATERNITAT

Full de dietari

UNA MICA DE CALOR, PER L'AMOR DE DEU

Abir, i sobretot abans d'ahir, ens varem adonar que la suor és una desagradable conseqüència del treball i, a estones, fins del repòs. L'estiu sembla no voler-se'n anar sense palear-nos que no ha oblidat el secret de fabricació de les grans xafegors i dels engorjats botornis.

Enhorabona. No té, tanmateix, si les dames i cavallers que es plauen a esdevenir colrats, talment com estats d'argila, tindran prou temps per aconseguir llur ideal. Ignoro si les senyores que varen endur-se a fora una bella col·lecció de volants lleugers, tindran ocasió de lluir-les totes...

Anar a estuejar és un luxe i encara en acte de fe. Hom surt a fora perquè creu que hi trobarà millor clima, més salut, més alegria. Tornar a ciutat sense veure acomplert un sol número d'aquest programa, és un desastre.

I observeu que el desastre és més gros si la manca de bon clima, l'absència d'alegria i l'escassetat de salut són conseqüències d'un excés d'irresca. "Volem fresca, cert; però no tanta, no tanta!" — exclamen els estuejants reïdats, acostant el mocador al nas envermellit i separant-se d'una finestra que tanca malament com gairebé totes les finestres de fora.

La petita represa de calor que gaudim fa unes hores, probablement no ha arribat a l'alta muntanya, on l'estuejant pot considerar-se definitivament fracassat. Però a les terres baixes, permetrà tal vegada que les famílies que han realitzat una costosa mobilització puguin tornar a llur pis barceloní dissimulant graciosament les seves contrarietats i esguardant amb aire protector als que han hagut de romandre tot l'estiu junyats a la ciutat ciutadana.

Carles Soldevila

La situació a Europa

Continuen les sessions de la Cinquena Assemblea de la Societat de Nacions. En ella, el delegat britànic ha posat damunt la taula la qüestió de les minories nacionals, però sobretot a Polònia, Grècia i Turquia. També n'ha parlat el delegat grec.

Els representants americans que han redactat el Pacte d'Assistència mútua, hi han introduït certes modificacions, definint especialment el que és agressió, entenent que és agressor aquell que en un conflicte refusa de sotmetre's a un arbitratge.

— Mr. Owen Young, agent de pagaments de la O. de Reparacions, ha fet manifestacions afirmant l'esperit de conciliació de França, i afegint que si els càrregos que posen sobre Alemanya són aclaparadors, no ho són menys les que posen damunt les altres nacions. Que Alemanya pagui el que raonablement pugui pagar, i els aliats cobriran el que raonablement puguin cobrar.

— El Congrés de les Trede Unions que se celebra a Nul, ha aprovat la llista de les reivindicacions de la classe obrera, entre les quals hi ha la nacionalització de les terres, mines i fornicacions i les mesures per remeiar l'atur forçat.

ELS LIMITS DE L'ESPORT

Ha començat la temporada de futbol, que és a Catalunya l'esport veritablement popular. Tornarem a veure les multituds que es congreguen als camps en els gran partits. Ens preocupem ja de les qüestions de política esportiva que comencen a sorgir. Es hora, potser, que hom digui unes quantes paraules franques als nostres esportistes, amb el dret sobirà del que no hi entén. Naturalment, aquí comencem les protestes:

—Per què es posa a parlar d'esport un home que confessa a les primeres paraules que no hi entén?

Si, amics, confesso que no hi entenc; desconec (i a més no m'interessa) el record del món dels salts d'alçada, no sabria explicar la distinció entre l'estil anglès i altres estils en el córrer, i em fóra molt difícil esbrinar els avantatges de la passada llarga sobre la passada curta (no serà de la passada curta sobre la passada llarga?) en el futbol. Amb aquest bagatge em poso a parlar d'esport. Ara, es clar, no parlaré de qüestions tècniques. El saltador pot estar tranquil, que no rebrà de mi cap idea equivocada sobre l'alçada que ha de saltar per batre el record del món; el corredor no ha de temer que l'entendrà amb estil equivocats; el futbolista pot continuar sent la passada curta (o la passada llarga), que jo no li recomanaré pas que la canviï per la passada llarga (o la passada curta). Parlaré d'un punt concret: de la posició de l'esport en el conjunt de les altres activitats de la vida, especialment de la vida de les col·lectivitats. Es tracta dels límits de l'esport. I per tal de fixar aquests límits, potser és millor donar-hi una volta per fora que estar perfectament fixat a dins. Records, estils, entrenaments, més aviat entremoltem la visió de conjunt. Sovint, segons la dita famosa, els arbres no deixen veure el bosc.

I bé: examinant el cas del nostre país, no us sembla que el futbol, que aquí és l'esport per antonomàsia, ocupa un lloc excessiu en les preocupacions de la gent? Recordo l'arribada dels jugadors del Barcelona que guanyaren el campionat peninsular fa tres anys. Fou excessiva. He pogut endevinar a través de la Premsa que m'arribava a Londres, el desencant del públic quan el Barcelona perdé aquest any una semifinal. Era excessiu. Ara mateix, és excessiva la preocupació de la gent, tal com es reflecteix als diaris respecte de si tal o tal altre jugador deixa o no de respectar els reglaments d'un Club. No solament ens informen diàriament de tot el que els periodistes poden saber de l'evolució del problema, sinó que ens han arribat a explicar els diversos punts de vista dels membres de la família d'un d'aquests jugadors sobre la seva col·laboració en un Club. Estem en una confusió d'idees tan gran, que potser hauríem de començar per declarar que tots els avantatges que puguin venir del futbol s'obtenen jugant-lo. Vull dir, que sospensant els parers dels membres de la família d'un jugador, ni es desentenen els muscles, ni s'augmenta la capacitat dels pulmons, ni s'exercita el sentit de la disciplina.

Afegiré que tampoc s'obté cap d'aquestes coses mitjançant simplement jugar. A Barcelona hi ha un nombre excessiu de gent que mira jugar futbol en lloc de jugar-hi. Tal vegada hauria estat més útil, en lloc de tenir el nombre enorme de sotis passius que tenen els nostres Clubs, tenir un nombre més reduït de socis actius. Aquest esperit de baduqueria se suscita tant aviat com apareix una estrella en una especialitat qualsevulla.

L'esport no és un fi en ell mateix. No ho ha estat mai. Els jocs olímpics grecs eren fets en honor dels déus (tenien, doncs, una finalitat religiosa), i servien per unir tots els grecs (tenien, doncs, una finalitat política). Actualment, quan diem que l'esport serveix per enfortir la raça, ens proposem una finalitat política (en el noble sentit del mot); un objectiu d'utilitat nacional. Aquesta utilitat nacional de l'esport és innegable. Els anglesos diuen que la batalla de Waterloo fou guanyada en els camps de cricket. I Chesterton, en un article admirable, afegix: en els camps de cricket on es jugava malament. La batalla de Waterloo fou guanyada pel

valor, l'energia, la serenitat i la tenacitat de la massa de l'exèrcit anglès, qualitats tal vegada donades per l'esport. En aquesta massa potser hi figurava alguna estrella del cricket, però la gran majoria era gent que, com a jugadors de cricket, devien ésser molt mediocres. Socialment, nacionalment parlant, el que ens importa de l'esport no són els pocs que juguen merap veïllosament, sinó els molts que juguen malament. Anglaterra, en la darrera Olimpíada féu un paper bastant deslluït. I no gaire més lluit l'ha fet en les altres Olimpíades. Però sembla que el nombre d'anglesos classificats pr les finals de cada prova en les quatre darreres Olimpíades, en conjunt, és superior als classificats analògament de tota la resta de les nacions, en conjunt. Jo m'estimaria més per a Catalunya això que un primer lloc a cada esport, i res més.

Es pot dir, és clar, el que diuen alguns anglesos: en definitiva, per obtenir un recordman, cal tenir 500 homes de primera qualitat i 5.000 sportsmen de qualitat mediocre. Així, doncs, el tenir una estrella implica i suposa tenir un gran nombre d'homes d'esport mediocres. Això potser és cert a Anglaterra. Aquí no. Aquí les estrelles surten com els bolets, i el resultat de la seva aparició és crear 5.000 badocs en lloc de 5.000 sportsmen.

En resum: jo accepto l'esport sota l'advocació dels següents principis, que fixen alhora els seus límits:

- a) L'esport no és un fi en ell mateix, sinó un mitjà.
- b) Es un mal que el públic es preocupi de qüestions que sorgeixen entorn de l'esport, i que ni són purament esportives ni tenen res que veure amb la finalitat elevada de l'esport.
- c) Tots els avantatges de l'esport deriven de practicar-lo, i no de veure'l practicar.
- d) La utilitat social o nacional d'un esport està en proporció de les persones que el juguen, no de les persones que el jutgen a la perfecció.

Aquests són els mots de franquesa i de sentit comú que voldria dir als nostres homes d'esport. I, com diria un dels nostres companys de redacció, que disposin si els he molestat.

Joan Orellana

CARNET DE LES LLETRES

"LA LLUNA DINS EL LLAC"
El poeta J. M. Prous i Vila es mostra, en el seu segon llibre de versos, pròdig de galanies. Cançons, epigrames, madrigals, ariolsats de joventut i dispendiosa; poemes on triomfa la diversitat amorosa, on es canvien flors i besades. Digueu que els versos de J. M. Prous i Vila són més sota alguna dita joiosa de Kinsara.

Tanmateix, és aquest el camí per on Prous i Vila ha de menar la seva inspiració? El camí més fressat. "La lluna dins el llac" prova fins a quin punt és difícil d'evitar certs recursos. El poeta Prous i Vila no ha sabut evitar-los, cal dir-ho. Quants tòpics, quantes imatges i tins quantis rips característics de les darreres promocions poètiques es reflecteixen, com la lluna dintre un llac, en el llibre de versos d'en Prous i Vila! No és pas aquest tornaveu fidel el que esperàvem de l'autor d'"Infantaments". Hi ha, en el seu llibre, dos poemes que justifiquen la nostra opinió i proclamem la personalitat d'en Prous.

Un és el que du per títol "Oda a l'eternitat". Vacillant i irregular com és, conté versos magnífics:

que la sang mai acaba el percutir i percutida a les edats llunyanes; com el colp sonor de les campanes anant d'un temps a l'altre, sense fi.

L'altre és el poema titulat "Retorn al Camp". És una visió geogràfica del Camp de Tarragona. Potser l'única composició del llibre on se sent una alenada de terra.

Ànima endins i món enfora, heu'aci dos grans espais per on ha de corre un poeta. En Prous i Vila és àgil i aridat per fer-ho. Ara només cal que s'adoni que els poemes menors que ell llegirà són només una engruna inflatament petita del món exterior que és bada als seus ulls.

T. Girona

COTITZACIONS DEL DIA 3 DE SETEMBRE DE 1924

GASETA BARCELONINA

5 % VENCIMENT
VINENT.

ELS ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Barcelona

Temporada oficial 1924-25
Gran companyia còmica
RAMIREZ - ZORRILLA
Director artístic: **Miquel Mihura**. Primera actriu: **Marieta Ruiz**. Primera actriu de caràcter: **Rafela Lashoras**. Demà, divendres, a les deu de la nit, inauguració de la temporada. Reposició de la divertida joguina còmica en tres actes, d'Antoni Fernàndez Lepina.
MI COMPANERO EL LADRON
protagonistes: Ramirez i Zorrilla.
Els intermedis seran amuntats per un notable quartet. Es despatxa a comptadura.

ELDORADO

COLISEU DE VARIETATS
Avui, dijous, a tres quarts de deu, inauguració de la temporada.
Estrena de la grandiosa pel·lícula del Repertori R. de Miguel
ESCAMOL BANCARI
per Diane Baid i A. Schunzel.
GRAN CUADRO
D'ATRACCIONS
El notable "jongleur"
ROWLAND
Els famosos "dancers"
MIQUETTE & MAXLY
Reaparició del gran
RAMPER
Presentació de la gentil artista
LOLITA MENDEZ
Demà, divendres, tarda i nit, programes extraordinaris.

TEATRE POLIORAMA

Direcció artística
Empresa del Teatre Lara de Madrid.
Companyia
JAUME BORRAS
Avui, dijous, matí i tarda, a dos quarts de deu.
EL GOIG D'ESSER HONRAT
Dissabte, dia 13, presentació de la companyia del Teatre Rey Alfonso, de Madrid, amb la comèdia
EL TALENTO de MI MUJER

TEATRE COMIC

Avui, dijous, tarda, extraordinària matí i a les deu, gran sortida de gala amb l'ocasionada super-revuit

RIC-RIC

Cada nit:
RIC-RIC

-CINEMES-

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, dijous, tarda i nit, colossals programes. Cine estrenes: Les divertides pel·lícules De nit i amb temps dolent i Les sabatades; la formosa comèdia Al peu de l'altar; i l'emocionant film L'escala de la mort; i el cinemà Paraula d'honor. Aviat, la pel·lícula extraordinària La filla del foc

Monumental - Pedró Walkyria

Avui, dijous, estrenes: Les dues nenes de París, XI i darrer episodi: Els onemios de la dona, I jornada: Yates, l'egoista, per William S. Hart. La promesa del mort; En Joanet vol el seu pare. Dimecres, nit: L'agonia de les aligues, I jornada: El mirall fosc, per Dorothy Dainton

COLISEUM

Avui, dijous: Gran èxit de **EN PODER DE L'ENEMIG**, jeta del programa Ajuria especial per les estrelles Jack Holt, Agnes Ayres, Walters Hiers, Wanda Hawley, Lewis Stone i Robert Cain. **PER QUE TANTA PRESSA**, comèdia interpretada per Wallace Reid i Lluïsa Wilson. Darrer dia de projecció. **TRANQUIL·LITAT PROVE DE TRANCA**, comèdia còmica per Bobby Vernon. **BOALBECK**, revista. Divendres: **AVENTURA DE MARIANELA**, comèdia, per la gentil Dorothy Gish.

ORQUESTRA COBLA
"La Principal", de Liagostera
Responsable per a festes majors, mes de setembre. Representant: Josep Solé, Rambla, Liagostera

Cinema Princesa

Via Layetana, número 14
Telèfon 1371 A.

Local fresc i còmode. Avui, dijous, extraordinari programa. **La reina de Saba**, grandios i extraordinari film d'època, interpretat magistralment per la divina artista Betty Blythe. **L'arbitre**, magnífic drama esportiu inspirat en la vida d'un campió de boxa, interpretat per Conway Tearle. **Set d'amor**, precios film americà, creació de la bella artista Lillian Walker. **Campió de golf**, cinta còmica. Dimecres, nit, estrena de la sensacional cinta **Carino de Klondike**, creació de Clara Williams.

RESTAURANTS

Can CULLERETES

Quintana, 5 Telèfon 230 A

CASAMENTS
BATEIGS
DINARS DE CASA

- DIVERSOS -

TURO-PARK

Magnífics jardins oberts tarda i nit funcionant totes les grans atraccions. Avui, tarda, funció extraordinària de pulxinella "Quatre Gats".

Nit: **Concert per la Banda a la gran plaça de festes**. Dissabte vinent, a la nit: **FESTA PIROTECNICA**

FANTASTICS FOCS d'artifici, especialment confeccionats per la Casa Estapé i Macías Germans. Focs luminosos **AL LLAC DE LA GRAN PLACA** bombes de vuit detonacions, traques combinades amb focs aeris, corrus luminosos a la gran plaça de festes. Dimecres, tarda, la revenja del popular capità Puig. Repetició de la festa aerostàtica. **Dos aeronautes, Dos globus**. Els intrèpids **CAPITANS SOLENCI I PUIG EN COMPETENCIA**. Dimecres, nit: **Globus luminosos a la gran plaça de festes**. Dilluns, tarda: **Festa infantil**. **Dos zapelins, sis globus amb dolços**.

PARC

CAFE
RESTAURANT
ATRACCIONS
Avui, tarda, Concert Banda Vorgan Nit, a tres quarts de deu:
Sessió Cinematogràfica
PATHE-PAPC
Canvi de programa

DISSABTE:
BOXA
ALIS contra JIM MORAN

MOVIMENT MARITIM

Vaixells entrats
Vapor espanyol "Vicente La Roda", de Mahó, amb càrrega general i 53 passatgers. Amarrat moll de Muralla. Consignatari, Companyia Transmediterrània.
Vapor espanyol "Roberto R.", d'Agulles i escales, amb càrrega general i 97 passatgers. Amarrat moll d'Espanya W. Consignatari, Ramos.

Vapor norueg "Svein Jarl", d'Anvers, amb càrrega general. Amarrat moll de Barcelona S. Consignatari, Coudeminas.
Vapor francès "Rebia", de Mazagan, amb aus. Amarrat moll de Muralla. Consignatari, Villavecchia.

Vapor francès "Docteur Pierre de Bemoit", de Batavia i escales, amb càrrega general. Amarrat moll de Sant Beltran. Consignatari, Rodon, Morante i Casas.
Veler italià "Renato", de Porta Caralli, amb carbó.

Llagut espanyol "Pepito", de Vinaròs, amb càrrega general.
Pailebot espanyol "Trinidad Concepción", de Vinaròs, amb càrrega general.

Pailebot espanyol "Laredo", d'Alcòria, amb càrrega general.
Vapor espanyol "Sae", de Palma, en llst. Amarrat moll de Muralla. Consignatari, Pascual.

Vapor italià "Tirso", de Gènova, amb càrrega general. Amarrat moll de Barcelona N. Consignatari, Italia-América.

Vapor espanyol "Cabo La Plata", de Marsella, amb càrrega general i 7 passatgers. Amarrat moll del Rebaix. Consignatari, Ibarra i Companyia.

Vaixells sortits
Vapor espanyol "Cabo San Martín", amb càrrega general, cap a Sant Felip.

Vapor espanyol "Betis", amb càrrega general, cap a València i Castelló.
Vapor francès "Rebia", de transít, cap a Marsella.

FUMEU L'ACREDITAT PAPER

JARAMAGO VALADIA

Despatx: SANT PAU, número 22.

LA PUDA DE BANYOLES

Aigües sulfídriques-sulfidrat-des-sòdiques-silicatades i radioactives-Anàlisi del Dr Oliver i Rodés
Fins al final d'octubre continuarà obert el Balneari. Amb les diverses aplicacions de les aigües de La Puda de Banyoles, poden garantir-se miraculosos efectes: en les dolències de la pell, en l'esclerulisme i pretuberculosi, en les afeccions cròniques de l'aparell respiratori, en la litiasi renal, en la faringitis de caràcter artrític i tota altra manifestació de l'artritis. Produïx efectes sorprenents per a certes afeccions de la matriu. Per als avariats i mecurialitzats, les aigües de Banyoles són substitutives de les d'Arxona.

MAGATZEMS ALEMANYS

PELAYO, 20 i 24

LA CASA DE BARCELONA QUE VEN A PREUS MES REDUITS

Durant aquest mes, per tal de donar a conèixer les noves seccions que hem inaugurat a PELAYO, 24, oferim com a obsequi

	Ptes.		Ptes.
Mitjons (cotó), teixit, a	1'65	Mitges de seda, amb costura, sense deiecs, classe superior, a	1'75
Idem tot seda, a	3'50	Mitges de seda dos caps, amb costura, resultat immillorable, a	3'25
Camises percala extra, dos colls i punys, colors novetat, a	7'50	Mitges de seda (cotó), malla fina, les recomanen per llur durada i elegància a	5'25
Camises tot popelin, dos colls i punys (veritable ganga), a	13'25	Mitges de fil d'Escòcia (cotó), transparents, netes, són les més econòmiques per	
Colls popelin i piqué, classe superior, preu corrent, a	1'50	la seva durada, a	5'50
Rebaixats, a	1	Mitges de seda, natural (cotó), sense defectes, veritable ganga, a	6'50
Corbates de tricot, grises i jaspiades, les més noves, llur preu, 5'50, rebaixat	4	Mitjons molt forts, a	6'05
Corbates fular, a	2	Mitjons de fil extra (cotó), en fantasia i llis, resultat immillorable, a	1'90
Elastics de seda, a	1'90	Mitjons de fil i seda fantasia, el de més durada, a	3
Lligacames de seda, a	1'10		
Paraigües de senyora i senyor, extens assortit, des de	5'90		
Sabates de senyora i senyor, des de	10		

Aviat rebrem els darrers models de Sueters; aconsellem a la nostra nombrosa clientela que abans d'adquirir gèneres de punt, no deixi de comparar preus i qualitats per què pugui convèncer-se dels avantatges que li oferim

Per a les seccions de Pelayo, 20

Acabem de rebre grans partides de mercaderies d'Alemanya, sense pagar coeficient, ço que ens permet rebaixar
— preus a totes les seccions —

Goleta espanyola "Comercio", amb càrrega general, cap a Sant Felip.
Vapor espanyol "Mallorca", amb càrrega general, cap a Palma.

PORT DE BARCELONA

Trafec d'entrades durant el mes d'Agost

Total d'embarcacions arribades, 393, les quals es descomponen en:
247 vapors i
146 velers,
dels quals
285 foren nacionals i
108 estrangers,
276 majors de cent tones i
117 menors,
377 carregats i
16 amb llst.
Procedien: 353 d'Europa, 4 d'Àsia, 14 d'Àfrica i 4 d'Oceania.
277 foren de cabotatge i 116 de gran cabotatge i altura.
Els esmentats 393 vaixells portaven en total 9,959 tripulants i 12,578 passatgers, dels quals 10,572 desembarcaren al nostre port.

DEPILATORI PARADELL

EN PERFUMERIES

ESTALVIAREU TEMPS I DINERS

emprant

Cafè amb llet

condensada

"EL PAGES"

1'70 Ptes. pot

Sabu "LA UCA"

QUALITAT SUPERIOR

Fabricant: J. ALERMA MATARO

Col·legi - Pensió 1.ª i 2.ª

Ensenyança Comerç i idiomes
Economia, higiene i comoditat
Carrer de Salmerón, 177

BUTAQUES (noves)

GRAN PARTIDA

A 7 PTES. UNA

RAO: A. DIU

Moratin, 25 - MATARO

AUTOCICLES

Salmson

AGENTS:

UNIO COMERCIAL ESPANOLA
S. A.

BRUG, 106

CAPSES DE LUXE

per a casaments i bateigs. Antiga Casa BARGUÉS, carrer de Sant Pau, 34

MARADILLOSO

anomena el millor específic per a treure la que del de la vida. Holet, el drogueria, a Plaça, 0'75

SEVELLS DE GUINIA

Gravats de totes classes en metall i fustes. Ràpides en els carreers Catalanes, 444 (en l'ave Bruch i Liria). Tel. 710 & 8

CAMBRES DE BANY I LLURS ACCESORIS

BANERES
LAVABOS
WATERS
BIDETS
DUTXES
AIXETES
Etc.

Preus Reduïts

ENRIC CARDONA
Vergara, 1
Comte Adria, 33 i 35
BARCELONA

Peluts Anuncis Classificats

a 0'50 pessetes les deu primeres paraules i a 0'10 per cada una d'exces

VENDES

ARQUES Lligada a qualsevol nou Matorra, 125, interior.

SASTRERIA Econòmica. Trajes al comptat i a returar. Plaça Pedró, 14.

PIANO per 110 duros, venut, (d'antiga) Matorra, 96, interior.

LLOGUERS

VILADECANS. Es troben amb moltes bones condicions i molt boniques. Hots. Angel Guimerà, número 2, Viladecans.

CASA particular, habitació amb pen-sió, 1000 càrrega, boni, tota font, aigua, plaça 152, portat, 25, goma, 1000 mlt.

HABITACIO Independent, 30, entresol, De 3 a 6.

DISPESES

DOS germanes cerquen casa per espòs com de família. Per dues habitacions, amb mobles o sense, i portat, pagaran 300 pessetes mensuals. Indica a satisfecho. Escriure a C. E. - a LA PUBLICITAT número 673.

DIVERSES

ELECTRICITAT. Instal·lació. Salvador Ferrer. Oficines: Claris, número 24, Barcelona.

VIES URINARIES. Pel·l. 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100. Impotència. Anàlisi de sang, orina, etc. Plaça Universitat, 6, Pelsol.

ESDEVENIMENT A BARCELONA

HAGENBECK-SHOW

FERES - ARTISTES - CAVALLS

PER POCS DIES!

PLAÇA D'ESPANYA

Entrada: Davant del carrer de les Corts Catalanes
El CHAPITEAU gran i monstruós garantit contra la pluja i el sol.

DEBUT: DIMARTS VINENT 9 DE SET: MARE

Espectacle grandios de Circ, de tres hores continues
Programa estupend de vint-i-unà atraccions.

Dies feiners: Dues funcions, a les sis de la tarda i a dos quarts d'onze de la nit.
Dimecres: Tres funcions, a les tres i a les sis de la tarda i a dos quarts d'onze de la nit.